

Το ερωτηματολόγιο των Νέων Εποχών

Media: ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ **Page:** 49,53 **Published at:** 30-07-2023
Author: **Surface:** 1121.8 cm² **Circulation:** 32170
Subjects:

**Το ερωτηματολόγιο
των Νέων Εποχών**
Γιάννης ΓΟΡΑΝΙΤΗΣ **Σ. 5**

Γιάννης Γορανίτης

«Οι αλάνθαστοι είναι αφόρητα βαρετοί»

Γεννήθηκε το 1976 στην Αθήνα. Εργάζεται ως δημοσιογράφος και σύμβουλος επικοινωνίας. Το πιο πρόσφατο βιβλίο του, η συλλογή διηγημάτων με τίτλο «24», κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη

1. Ο κόσμος στα δικά σας μάτια προχωράει γρήγορα ή αργά;

«Η εκθετική εξέλιξη της τεχνολογίας αναπόφευκτα γεννά την αίσθηση ότι ο κόσμος τρέχει ταχύτατα, αφήνοντάς μας εγκλωβισμένους σε έναν αέναο αγώνα δρόμου με αντίπαλο το χρονόμετρο. Ο κόσμος, όμως, χορεύει στον δικό του ρυθμό, ακολουθώντας μια άορτη συμφωνία φευγαλέων εξάρσεων και αιώνων παύσεων. Σε αυτή τη διαρκώς μεταβαλλόμενη ψευδαίσθηση περιηγημάστε με περιέργεια και δέος – κι αυτή ακριβώς είναι η γοητεία του».

2. Οτι είναι προοδευτικό σήμερα γίνεται συντηρητικό στο μέλλον;

«Καθώς τα διλήμματα “δεξιά-αριστερά” αποδεικνύονται παρωχημένα, μοιραία αναδεικνύονται νέα δίπολα, όπως το “πρόοδος-συντήρηση”. Κι αυτές οι έννοιες, βέβαια, δεν μπορούν να είναι στατικές όσο το εκκρεμές της εξέλιξης ταλαντεύεται αδιάκοπα. Καθημερινά, άλλωστε, διαπιστώνουμε πόση ναφθαλίνη αποπνέουν ιδέες και πράξεις που θεωρούνται ή πλαισιώνονται ως προοδευτικές».

3. Υπάρχει κάποιο πολιτικό γεγονός το οποίο να θεωρείτε ως εμπειρία που σας διαμόρφωσε (ή σας επηρέασε);

«Οι σαρωτικές εξελίξεις τα πρώτα χρόνια της οικονομικής κρίσης έχουν αφήσει το σημάδι τους στον τρόπο που σκέφτομαι – και στον τρόπο που γράφω. Χωρίς να μπορώ να αναδείξω ένα συγκεκριμένο γεγονός, αναλαμβάνω ότι εκείνη την περίοδο συνειδητοποιήσαμε απότομα και βίαια ότι το δόγμα της διαρκούς προόδου και ευημερίας ήταν ανεδαφικό».

4. Εγκαταλείψατε κάποια πολιτική σας πεποίθηση στην πορεία του χρόνου;

«Με βάζουν σε σκέψεις όσοι θεωρούν προτέρημα να μένουν αταλάντευτα συνεπείς στις θέσεις τους – πολιτικές και μη. Προτέρημα θεωρώ την προσαρμοστικότητα και τη διάθεση να αμφισβητείς βαθιά ριζωμένες αντιλήψεις. Ακόμη και τις δικές σου. Ειδικά τις δικές σου».

5. Ποιο θεωρείτε πως είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα της χώρας μας;

«Πέρα από τα προφανή, θεωρώ εμπόδιο την έλλειψη αυτοπεποίθησης και εμπιστοσύνης στις δυνάμεις μας. Έχουμε απεριόριστες δυνατότητες που μένουν ανεκμεταλλεύτες, σε όλα τα πεδία. Ωστόσο, παραμένω αισιόδοξος ότι αργά ή γρήγορα θα τις αξιοποιήσουμε».

6. Ησασταν ή όχι δημοφιλής στο σχολείο; Και τι σας έμαθε αυτό για τη ζωή;

«Τα πρώτα μου σχολικά χρόνια – στο Δημοτικό – ήμουν ένα ντροπαλό, λιγομίλητο παιδί, κάθε άλλο παρά δημοφιλές. Σταδιακά, έγινα πιο εξωστρεφής,

κι από το περιθώριο βρέθηκα στο επίκεντρο, συμμετέχοντας στα σχολικά συμβούλια και τις “cool” παρέες του Λυκείου. Παρατηρώντας από απόσταση τις δύο περιόδους, μάλλον προτιμώ την πρώτη. Τότε που διδάχθηκα το ανεκτίμητο μάθημα της ενδοσκόπησης, ανακαλύπτοντας παράλληλα πόσο εύθραυστη αλλά και πόσο μάταιη μπορεί να είναι η αποδοχή».

7. Υπάρχουν ακόμη ανατρεπτικές ιδέες;

«Ένα σορό. Συχνά λειτουργούν ως καταλύτες προόδου, εμπνέοντας αλλαγές και διευρύνοντας τα όρια της γνώσης. Άλλες φορές, όμως, οι τάχα ανατρεπτικές ιδέες δεν είναι παρά το καμουφλάζ της οπισθοδρόμησης. Ακόμη και στην τέχνη, αυτό που αμιγρώδως ως ρηξικέλευθο και ριζοσπαστικό, μπορεί να μετατρέψει σε πληκτικό κανόνα».

8. Ποιο βιβλίο σχετικά με την πολιτική θα συστήνατε ανεπιφύλακτα;

«“Η ιδέα της Ευρώπης” του Τζορτζ Στάνιερ (εκδ. Δόμη). Εμβάθυνει στις μεγάλες αντιφάσεις της ευρωπαϊκής ιδέας, και παρότι η οπτική του δεν είναι αισιόδοξη, προσφέρει άφθονες αφορμές για δημιουργικό προβληματισμό σε όσους θεωρούν

ότι η Ευρώπη μπορεί να συνεχίσει “να διεγείρει την ψυχή και τη φαντασία”».

9. Με τι δεν έχετε συμφιλιωθεί ακόμη στη ζωή ή αργήσατε να συμφιλιωθείτε;

«Αδυστάτο όχι απλώς να συμφιλιωθώ, αλλά ακόμη και να κατανοήσω το αδυσώπητο πέρασμα του χρόνου και την εγγενή παροδικότητα της ύπαρξης. Και τη στιγμή που το αίνιγμα αυτό μας φέρνει αναμτέπου με τον τρόπο του κενού, γίνεται ο ισχυρότερος κρίκος στην αλυσίδα της κοινής ανθρώπινης εμπειρίας».

10. Τι θα λέγατε πως απαντά καλύτερα στις υπαρξιακές μας αγωνίες; Η φιλοσοφία; Η τέχνη; Η θρησκεία; Κάτι άλλο;
«Η φιλοσοφία μας εφοδιάζει με όπλα για να αναμετρηθούμε με το πολύπλοκο νόημα της

ζωής. Η τέχνη, με την υποβλητική της ισχύ, ενίοτε προσφέρει κάθαρση και ανακούφιση. Η θρησκεία, από την άλλη, γίνεται για ορισμένους εφελύτριο υπέρβασης της διακαούς αβεβαιότητας. Υπάρχει, όμως, και η διάσταση της ανθρώπινης σύνδεσης που μπορεί να μην απαντά ευθέως στις υπαρξιακές αγωνίες, αλλά τις απαλύνει».

11. Ποιο πρόσωπο, ιστορικό ή από τον σύγχρονο κόσμο, θα επιλέγατε ως προνομιακό σας συνομιλητή;

«Τον συγγραφέα Τεντ Τσιάνγκ. Όχι μόνο γιατί τα διηγήματά του επαναπροσδιορίζουν την επιστημονική φαντασία, αλλά και γιατί απαντούν ευθύβολα σε βαθιά φιλοσοφικά και ηθικά ερωτήματα. Όχι όμως με διδακτικό, ούτε με τις συνηθείς απλοστεύσεις του είδους».

12. Θα γυρνούσατε τον χρόνο πίσω; Και για ποιον λόγο;

«Όσο γοητευτική κι αν είναι η ιδέα της επιστροφής στο παρελθόν, θα προτιμούσα να αφηθώ στη ροή της ύπαρξης. Οι ζωές μας, άλλωστε, νοηματοδοτούνται από κάθε εμπειρία, από κάθε σφάλμα και, βέβαια, από κάθε μάθημα που παίρνουμε. Έτσι εξελισσόμαστε, έτσι ωριμάζουμε, κι εδώ που τα λέμε, έτσι έχουμε ενδιαιτηθεί ιστορίες να αφηγηθούμε. Οι αλάνθαστοι είναι αφόρητα βαρετοί».

13. Ποια συμβουλή ζωής θα δίνατε στον έφηβο εαυτό σας;

«Του δίνω όχι μία, αλλά πέντε: Να προσηρνάς τα εμπόδια που δημιουργούν οι προσδοκίες των άλλων από εσένα. Να αντιληφθείς εγκαίρως ότι ο χρόνος έχει μεγαλύτερη αξία από το χρήμα. Να αποδεχθείς ότι είσαι ευάλωτος. Να ταξιδεύεις όσο πιο συχνά και όσο πιο μακριά μπορείς. Να μην παίρνεις τον εαυτό σου τόσο στα σοβαρά».

14. Και ποιο ανάγνωσμα θα συστήνατε σε έναν έφηβο σήμερα;

«Αν έχει ήδη διαβάσει τον “Φύλακα στη σκαλιά”, του συγγνώ του “Έμεις τα θηρία” του Τζάστιν Τόρρες (εκδ. Πατάκη), μια συναρπαστική και ταυτόχρονα ωμή εξερεύνηση του ταξιδιού της ενηλικίωσης».

15. Θα συμφωνούσατε πως όλα, τελικά, είναι πολιτικά;

«Τολμηρός ισχυρισμός, αλλά δεν απέχο πολύ από το να συμφωνήσω. Η πολιτική διατρέχει κάθε πτυχή της ζωής μας. Είτε συνειδητά είτε αουσιδητά, συνάπτουμε σχέσεις, συμμετέχουμε σε διαπραγματεύσεις, αναλαμβάνουμε πρωτοβουλίες, υπηρετούμε ή πολεμάμε συμπεφέροντα – όλα στη σκιά των διαφόρων μορφών εξουσίας. Τα πάντα, συνεπώς, μπορούν να αναχθούν στην πολιτική, αλλά η πολιτική δεν μπορεί να είναι το παν».